

Sygn. akt III RC 95/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sławomir Lewandowski

Ławnicy: -----

Protokolant starszy sekretarz sądowy Małgorzata Mazela

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 marca 2021 r. w C.

przy udziale -----

spraw:

- z powództwa D. L.

przeciwko B. L.

o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny,

- z powództwa D. L.

przeciwko B. L.

o alimenty

1. oddała powództwo obejmujące roszczenie o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny.

2. oddała powództwo obejmujące roszczenie o zasądzenie alimentów.

3. kosztami sądowymi w obu sprawach obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt III RC 95/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 lipca 2020 r., złożonym do Sądu w dniu 17 sierpnia 2020 r., powód D. L. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. L. na rzecz powoda kwoty 1825 zł z tytułu zaległych opłat czynszowych i mediów, w tym energii elektrycznej, gazu, multimediiów i odstępnego za okres od marca 2020 r. do lipca 2020 r., oraz o zasądzenie od pozwanej B. L. od sierpnia 2020 r. kwoty po 365 zł miesięcznie, jako połowy opłat za wyżej wymienione czynniki. Nadto wniesiono

o zabezpieczenie powództwa poprzez zobowiązanie pozwanej B. L. do uiszczania na rzecz powoda D. L. przez czas trwania procesu kwoty

po 365 zł miesięcznie, płatnej do rąk powoda do 10 dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu powyższych roszczeń D. L. podniósł, iż w dniu 20 stycznia 1996 r. w USC w T. zawarł związek małżeński z pozwaną B. L.. Małżeństwo to trwa do chwili obecnej. Posiadają troje dzieci: A. L. urodzoną (...), Z. L. urodzoną (...) i F. L. urodzonego (...) Córki nadal uczą się, A. studiuje w T., zaś Z. uczęszcza do Zespołu Szkół (...) w G.. Obie córki mają zasądzone alimenty tytułem zabezpieczenia w kwocie po 300 zł miesięcznie na rzecz każdej z nich. Powód wskazał, że zgodnie z orzeczeniem Sądu Rejonowego w Chełmnie czeka na mieszkanie od miasta C.. Podał, że jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji, otrzymuje rentę w wysokości 1750 zł, którą w całości przeznacza na mieszkanie i rachunki. Ponadto spona pożyczkę, którą zaciągnął w Banku (...) w wysokości 622 zł miesięcznie. Podkreślił, że żona nie pomaga mu w spłacie rat i utrzymaniu dzieci, także nie uczestniczy finansowo w pokrywaniu kosztów utrzymania mieszkania na które składają się: czynsz w kwocie 750 zł miesięcznie i odstępne 400 zł miesięcznie. Zaznaczył, że syn pomaga mu w płaceniu wszelkich rachunków, a także otrzymuje część z alimentów od córek. W dalszej części uzasadnienia podniósł, iż pozwana od chwili opuszczenia mieszkania wynajmowanego na ul. (...) w C. dnia 21 lutego 2020 r. nie utrzymuje z dziećmi i mężem żadnego kontaktu, zostawiła rodzinę bez jakiegokolwiek pomocy w utrzymaniu mieszkania. Twierdził także, że mając na względzie przytoczone wyżej okoliczności oraz uwiarygodnienie przez powoda roszczenia zasadny jest również wniosek o udzielenie zabezpieczenia. Zdaniem D. L. oczywistym jest, że pozwana jest zobowiązana do utrzymywania rodziny. Dodał, że na bieżące utrzymanie rodziny wydał już wszystkie oszczędności. Brak zabezpieczenia natomiast sprawi, że powód z dziećmi będą pozbawieni przez czas trwania procesu środków na zaspokojenie ich usprawiedliwionych potrzeb (k. 2 – 4).

Nadto pozwem złożonym dnia 17 sierpnia 2020 r. (który zarejestrowano pod sygn. III RC 97/20) D. L. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej B. L. alimentów płatnych w comiesięcznych ratach po 500 zł, do jego rąk, z góry, do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Powód wniósł także o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Uzasadniając zgłoszone roszczenie, powód podniósł, iż jest osobą chorą, nie pracuje, utrzymuje się z renty w wysokości 1754 zł miesięcznie. Z uwagi na stan zdrowia wymaga stałych zabiegów rehabilitacyjnych, za które ponosi częściową opłatę. Miesięcznie jest to kwota około 300 zł. Podkreślił, że od 21 lutego 2020 r. B. L. zostawiła go wraz z trojgiem dzieci. Nie łoży na utrzymanie mieszkania, gdzie jest zameldowana. Opłata za czynsz wynosi miesięcznie 754 zł, odstępne 400 zł miesięcznie płatne do rąk właściciela mieszkania, energia elektryczna ok. 340 zł miesięcznie, gaz ok. 40 zł miesięcznie, (...) ok. 110 zł miesięcznie. Dodał, że spona pożyczkę w kwocie 622 zł miesięcznie. Ponosi koszty zakupu lekarstw ok. 100 zł miesięcznie. Nie ma żadnego kontaktu z pozwaną. Oświadczył, że domaga się alimentów na swoje utrzymanie. Sam nie jest w stanie utrzymać siebie i dzieci. W związku małżeńskim z B. L. jest od 1996 r (k. 2 – 3 akt III RC 97/20 tut. Sądu).

Zarządzeniem z dnia 2 września 2020 r. Sąd połączył w celu łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy z powództwa D. L. przeciwko B. L. o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny (sygn. akt III RC 95/20) i sprawy z powództwa D. L. przeciwko B. L. o alimenty (sygn. akt III RC 97/20) i zarządził prowadzenie ich dalej łącznie pod sygnaturą III RC 95/20 (k. 35 akt III RC 97/20 tut. Sądu).

B. L. w odpowiedzi na pozew o zaspokojenie potrzeb rodziny, która wpłynęła do Sądu w dniu 7 października 2020 r. nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie w całości. Nadto wniosła o oddalenie wniosku o zabezpieczenie oraz o obciążenie powoda kosztami procesu.

W uzasadnieniu podała, że powód jest jej mężem. Wniósł on pozew o rozwód, następnie wycofał go i sprawa została umorzona w lipcu 2020 r. Z małżeństwa stron pochodzi troje pełnoletnich dzieci (dwoje biologicznych dzieci: córka A. L. i córka Z. L., natomiast syn F. L. nie jest biologicznym synem powoda). W momencie poznania powoda B. L. była w

szesnastym tygodniu ciąży, o czym powód wiedział. Strony poznały się w T., gdzie pozwana pracowała w „najstarszym zawodzie świata”, D. L. zaś korzystał z takich miejsc. Twierdziła, że powód okłamał i oszukał ją odnośnie swojego faktycznego stanu zdrowia oraz o tym, iż choroba na którą choruje jest chorobą postępującą, skutkującą trwałym kalectwem i inwalidztwem. Nie poinformował jej również, iż choroba ta jest dziedziczna.

W dalszej części uzasadnienia podała, że w 2000 r. D. L. przeszedł na rentę i nigdy nie podjął żadnej pracy, choćby stacjonarnej. Nigdy nie wyrażał on chęci na konkretne leczenie mimo stwarzanych możliwości. Ciężar utrzymania rodziny spadł na nią. Zaznaczyła, że powód ma roszczeniową postawę, potrafi stworzyć problem, natomiast konsekwencje

z tym związane spadają na pozwaną. Postawa ta dotyczy utraty mieszkania po jej ojcu, jak również konfliktu z właścicielem mieszkania, w którym D. L. wraz

z dziećmi w chwili obecnej przebywa. Podkreśliła, że powód wniósł bezzasadne roszczenia, gdyż ona nie jest zameldowana na zadłużanym przez powoda mieszkaniu i nie przebywa

w nim. Wyprowadziła się 22 lutego 2020 r. Tym samym nie korzysta z zadłużanego lokalu. Nie czerpała w nim prądu, gazu, wody i Internetu. Podkreśliła, że do momentu jej wyprowadzki ani na mieszkaniu, ratach za samochód, ani żadnych mediach nie powstały zadłużenia, zaś od marca 2020 r. są one świadomie przez D. L. generowane.

Dalej twierdziła, że lokal, który ma otrzymać powód jest lokalem socjalnym zasądzonym w prawomocnym wyroku o eksmisję. Pozwana zaś zrzekła się przydziału lokalu socjalnego w Urzędzie Miasta C.. Dodała, że osoba upoważniona do dysponowania lokalem - zajmowanym i zadłużanym przez powoda - poinformowana o zaistniałej sytuacji prawdopodobnie wystąpi na drogę sądową o spłatę zadłużenia powstałego na mieszkaniu od marca 2020 r. Kwota zadłużenia na dzień 29 września 2020 r. wynosiła 1255 zł. B. L. podała, iż nieprawdziwe są twierdzenia powoda, jakoby nie pomagała od marca 2020 r. w zaspokajaniu potrzeb rodziny. Wskazała, iż od kwietnia 2020 r. samodzielnie dysponuje środkami otrzymywanymi z ZUS-u, wcześniej kartą i kontem dysponował nieprawnie, bez pisemnej zgody powód. Twierdziła, że w kwietniu 2020 r. zablokowała kartę w banku, co spowodowało oburzenie powoda. Twierdziła także, że przez wiele lat utrzymywała rodzinę sama. Powód, który zasłaniał się swoją chorobą nie podjął żadnej pracy. Ona natomiast sama spłaciła dwukrotnie zaciągnięte długi, zapewniała dach nad głową, zaspokajała wszystkie potrzeby dzieci. D. L. zaś nie uczestniczył aktywnie

w życiu rodziny. Pozwana podała, że pracowała jednocześnie w dwóch zakładach pracy. Jest osobą schorowaną, po dwóch operacjach kręgosłupa: lędźwiowego w 2012 r. i szyjnego

w 2014 r. Posiada orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym, lecz się w kilku poradniach. Podniosła, że obecnie nie pracuje, utrzymuje się z renty. Ze świadczenia otrzymywanego z ZUS w wysokości 1343,09 zł płaci tytułem zabezpieczenia na czas trwania procesu alimentów na rzecz A. i Z. siostr L. kwoty po 300 zł miesięcznie. Po wpłacie alimentów pozostaje jej na życie kwota 743,09 zł. Wskazała, że posiada również inne zobowiązania, których w chwili obecnej nie spłaca. Powód natomiast nie ma obciążeń komorniczych, otrzymuje pomoc od syna, który pracuje i córek, które przekazują alimenty powodowi. Poza tym dysponuje on (...), rocznik 2008, którego ubezpieczenia roczne OC i AC wynosi ok. 2300 zł. Pozwana dodała, że wyprowadzając się nie zabrała ze sobą żadnych przedmiotów zakupionych w okresie 24 lat wspólnego mieszkania, rzeczy osobistych ani dokumentów.

Podkreśliła, że wymaga leczenia

i rehabilitacji. Nie stać jej na złożenie pozwu o rozwód, a kwota, jaka pozostaje pozwanej do dyspozycji z ledwością starcza na wyżywienie (k. 36 – 41).

Dnia 8 października 2020 r. do Sądu wpłynęła odpowiedź na pozew o alimenty, w której B. L. wniosła o oddalenie powództwa D. L. w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że żądanie zgłoszone w pozwie jest niezasadne. Zwróciła uwagę na swoją trudną sytuację materialną wynikającą z niskich dochodów. (k. 73 – 75).

Postanowieniem z dnia 13 października 2020 r. Sąd Rejonowy w Chełmnie oddalił wniosek powoda o zabezpieczenie powództwa (k. 107). Postanowieniem z dnia 16 listopada 2020 r. Sąd Rejonowy w Chełmnie odrzucił zażalenie powoda na powyższe postanowienie (k. 125).

Na rozprawie w dniu 13 stycznia 2021 r. powód D. L. zmodyfikował żądanie w ten sposób, że wniósł o zasądzenie kwoty 1700 zł za okres od marca 2020 r. do grudnia 2020 r. tytułem zaspokajania potrzeb rodziny oraz zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej alimentów płatnych w comiesięcznych ratach po 500 zł. Pozwana B. L. w odpowiedzi na powyższe wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania (k. 153).

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. L. i D. L. pozostają w związku małżeńskim. Związek małżeński zawarli w dniu 20 stycznia 1996 r. Pozwana przyjęła nazwisko męża.

Z tego małżeństwa urodziło się troje dzieci: F. L. urodzony w dniu

26 kwietnia 1996 r. w C., A. L. urodzona (...)

w C. oraz Z. L. urodzona (...) w C..

(dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa stron - k. 8; odpisy skrócone aktów urodzeń

F., A., Z. rodzeństwa L. – k. 5 - 7; okoliczności

przyznane)

Do 21 lutego 2020 r. rodzina zamieszkiwała razem w wynajmowanym mieszkaniu w C. przy ul. (...). Wymienionego dnia pozwana opuściła rodzinę, wyprowadzając się ze wspólnie zamieszkiwanego mieszkania. Na koszty utrzymania domu składały się: czynsz ok. 750 zł miesięcznie w 2020 r., następnie ok. 560 zł miesięcznie; odstępne 400 zł miesięcznie płatne do rąk właściciela mieszkania; opłaty za energię elektryczną, gaz w zależności od zużycia i opłaty za multimedia. Powód od marca 2020 r. płacił połowę opłat za czynsz i odstępne. W całości pokrywał koszty zużycia prądu – ok. 150 zł miesięcznie, gazu – ok. 40 zł miesięcznie i multimediiów – ok. 110 zł miesięcznie.

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2020 r. wydanym w sprawie I C 306/19 Sąd Rejonowy w C. nakazał pozwanym D. L., B. L., F. L. i Z. L. opuszczenie i opróżnienie z rzeczy lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w C. przy ul. (...) i wydanie go powodowi D. W.. Sąd ustalił, iż pozwanym D. L., B. L., F. L. i Z. L. przysługuje prawo do lokalu socjalnego. Sąd nakazał też wstrzymanie wykonania opróżnienia lokalu opisanego w punkcie I wyroku do czasu złożenia pozwanym przez Gminę M. C. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego. Sąd nie obciążył pozwanych kosztami procesu. Wyrok stał się prawomocny z dniem 11 marca 2020 r. co do pkt I, II i III wyroku, z dniem 23 czerwca 2020 r. co do pkt IV wyroku.

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2020 r. Sąd Okręgowy w Toruniu oddalił zażalenie D. W. na punkt IV wyroku Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 24 stycznia 2020 r., sygn. akt I C 306/19

Powód podał, że w dniu 31 marca 2021 r. otrzyma klucze do lokalu socjalnego zaproponowanego przez Gminę. Opłata za mieszkanie ma wynosić ok. 950 zł miesięcznie plus koszty zużycia m.in. energii elektrycznej, gazu. Wcześniej dwukrotnie odmówił przyjęcia proponowanych mu lokali socjalnych. Nie zdał jeszcze kluczy do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w C. przy ul. (...).

D. L. posiada orzeczoną trwałą niezdolność do samodzielnej egzystencji, jest rencistą. Otrzymuje rentę w wysokości 1085 zł netto miesięcznie, plus kwotę ok. 500 zł z tytułu dodatku solidarnościowego i kwotę ok. 235 zł z tytułu zasiłku pielęgnacyjnego. Łącznie otrzymuje kwotę ok. 1820 zł miesięcznie. W marcu 2020 r. uzyskiwał natomiast kwotę ok. 1705 zł miesięcznie. Wraz z powodem mieszka dwoje dzieci: pełnoletnia córka Z. L., pozostająca na utrzymaniu ojca, która jest uczennicą 4 klasy technikum gastronomicznego w G., oraz pełnoletni syn F. L., który pracuje dorywczo. Dorosła córka A. L. mieszka oddzielnie. Powód jest leczony przewlekłe z powodu serododatniego reumatoidalnego zapalenia stawów, nadciśnienia tętniczego, tachykardii oraz choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa. Pozostaje pod

okresową opieką reumatologiczną. Porusza się przy pomocy kuli łokciowych ze względu na znaczne zniekształcenia stawów, zwłaszcza kolanowych. Spłaca pożyczkę, którą zaciągnął wraz z B. L. na remont wynajmowanego mieszkania przy ul. (...) i zakup sprzętu AGD w wysokości ok. 690 zł miesięcznie. Ponadto płaci ratę z tytułu zakupu samochodu marki O. (...), rocznik 2007 w kwocie 790 zł miesięcznie. Co 2 miesiące kupuje leki za 70 zł. Nie leczy się w prywatnych poradniach. Majątku większej wartości nie posiada.

(dowód: kserokopia orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z 18 czerwca 2020 r. – k. 9 –

9v; kserokopia orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 20 grudnia 2019 r. – k.

10 – 10v; potwierdzenia wykonania operacji na rachunku D.

L. – k. 14 – 17, 183 - 192; kserokopia zaświadczenia lekarskiego

z 22 grudnia 2020 r. – k. 178; kserokopia wyników badań D.

L. – k. 181 – 182; kserokopia przekazu pocztowego

– potwierdzenia nadania (...) z 11 stycznia 2021 r. – k. 193, przesłuchanie

powoda D. L. – k. 207 – 207v; wyrok Sądu Rejonowego

w C. z dnia 24 stycznia 2020 r., wydany w sprawie I C 306/19 – k. 81

akt SR w Chełmnie sygn. akt I C 306/19; postanowienie Sądu Okręgowego

w T. z dnia 23 czerwca 2020 r., wydane w sprawie VIII Cz 125/20 – k. 105

akt SR w Chełmnie sygn. akt I C 306/19)

Pozwana B. L. posiada orzeczoną częściową niezdolność do pracy do 31 października 2021 r., jest rencistką. Od 1 marca 2020 r. wysokość świadczenia do wypłaty wynosiła miesięcznie 1343,09 zł. Od 1 stycznia 2021 r. podstawę opodatkowania stanowiła miesięcznie kwota 1589 zł. Wysokość świadczenia do wypłaty po potrąceniu 397,27 zł z powodu należności egzekwowanych na mocy tytułu wykonawczego wyniosła miesięcznie 945,82 zł. Od 1 lutego 2021 r. wysokość świadczenia brutto wynosi 1191,83 zł, po potrąceniu należności egzekucyjnych, do wypłaty wynosi 878,81 zł. Od 15 stycznia 2000 r. do 31 lipca 2004 r. pracowała jako pielęgniarka w (...) Publicznym Szpitalu (...) w B.. W okresach od 1 czerwca 2005 r. do 31 grudnia 2005 t. i

1 stycznia 2006 r. do 31 grudnia 2006 r. przyjmowała do wykonania dyżury pielęgniarskie

w Szpitalu (...) im. dr A. J. w B.. Od 2 sierpnia 2004 r. do 11 kwietnia 2013 r. była zatrudniona w Szpitalu (...) im. dr J. B.

w B. jako starsza pielęgniarka. 21 lutego 2020 r. wyprowadziła się

z wynajmowanego mieszkania przy ul. (...) (nie posiadała ona meldunku

w mieszkaniu zajmowanym przez powoda, bowiem wygasł on 31 grudnia 2018 r.). Jak twierdziła pozwana decyzja ta była spowodowana brakiem perspektyw na przyszłość.

W trakcie trwania małżeństwa - do 16 lutego 2020 r. zajmowała się prostytutką. Powód akceptował powyższe, wykazywał bierną postawę. Pozwana jest osobą schorowaną, po przebytych dwóch operacjach – kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. Leczy się w poradni gastrologicznej i psychiatrycznej. Ponośi koszty zakupu leków w kwocie ok. 120 zł miesięcznie. Zamieszkuje na zasadach grzecznościowych w domu położonym w M.. Nie ponosi z tego tytułu opłat. Pozwana na mocy postanowienia Sądu Rejonowego

w C. została zobowiązana do łożenia na czas trwania procesu tytułem alimentów na rzecz A. L. kwoty po 300 zł miesięcznie i na rzecz Z. L. kwoty po 300 zł miesięcznie. Sąd natomiast oddalił wniosek o zabezpieczenie w stosunku do F. L.. Starsza córka A. wycofała powództwo o alimenty, sprawa nadal się toczy i nie została prawomocnie zakończona.

(dowód: decyzja o przyznaniu renty pozwanej B. L. na dalszy

okres, z dnia 16 czerwca 2020 r. – k. 43 – 43v; kserokopia decyzji o waloryzacji renty z dnia 1 marca 2020 r. – k. 44 – 45v; kserokopia orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z 19 czerwca 2019 r. – k. 46 – 46v; kserokopie zaświadczeń o stanie zdrowia pozwanej B. L. – k. 47 – 48v; kserokopie duplikatów kart informacyjnych leczenia szpitalnego – k. 49 – 50v; kserokopie świadectw pracy – k. 51 – 51v, 54; kserokopie umów zlecenia – k. 52 – 53v; kserokopie dowodów wpłat alimentów – k. 55 – 56v, 141 - 144; kserokopia pisma z 1 września 2020 r. w sprawie zadłużenia na umowie pożyczki zawartej przez pozwaną B. L. – k. 60; kserokopia zawiadomienia o przekazaniu wierzytelności z 4 września 2020 r. – k. 61; kserokopia ugody dotyczącej wzajemnych rozliczeń z 27 lipca 2016 r. – k. 62 – 65; kserokopia orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 14 października 2020 r. – k. 133 – 133v; kserokopia zaświadczenia z Zakładu (...) Oddziału w S. z 25 listopada 2020 r. – k. 134; kserokopia zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z tytułu emerytury, renty i innych świadczeń z 9 października 2020 r. – k. 135 – 135v; kserokopia zawiadomienia strony o zajęciu rachunku bankowego z 9 października 2020 r. – k. 136 – 136v; kserokopia zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego z 9 października 2020 r. – k. 137 – 137v; kserokopia zestawienia transakcji od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia 23 listopada 2020 r. – k. 138; kserokopia zestawienia transakcji od dnia 1 października 2020 r. do dnia 31 października 2020 r. – k. 139 – 139v; kserokopie przesłania środków pieniężnych – k. 140 – 140v; kserokopia decyzji o przeliczeniu renty z dnia 30 listopada 2020 r. – k. 145 – 146v; przesłuchanie pozwanej B. L. – k. 208)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie powyżej powołanych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez strony kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych dla jej rozstrzygnięcia okoliczności.

Nadto należało uznać za wiarygodne zeznania stron w takim zakresie, w jakim są spójne, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem zebrany w sprawie.

Sąd dokonał także ustaleń stanu faktycznego w oparciu o akta sprawy prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Chełmnie o sygnaturze I C 306/19, z których to akt sprawy Sąd dopuścił w niniejszej sprawie dowód.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z brzmieniem art. 23 k. r. o., małżonkowie mają równe prawa i obowiązki w małżeństwie. Są obowiązani do wspólnego pożycia, do wzajemnej pomocy i wierności, a nadto do współdziałania dla dobra rodziny, którą przez swój związek założyli, według swych sił oraz możliwości zarobkowych i majątkowych.

Stosownie zaś do treści art. 27 k. r. o., oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym. Wyrażony w art. 27 kro obowiązek przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny ma charakter alimentacyjny i wchodzi w zakres szerzej nakreślonych, wynikających z treści art. 23 k. r. o., obowiązków wzajemnej pomocy oraz współdziałania małżonków dla dobra rodzin (wytyczne SN z dnia 16 grudnia 1987 r., OSNCP 1988, nr 4, poz. 42, uchwała SN z dnia 5 października 1982 r., II CZP 38/82, OSNCP 1983, nr 2-3, poz. 31). Na potrzeby rodziny jako wspólnoty mieszkającej razem i wspólnie gospodarującej składają się potrzeby wspólne wszystkich jej członków (np. koszty mieszkania, opału, media) oraz potrzeby indywidualne poszczególnych osób wchodzących w jej skład (żywność, odzież, koszty kształcenia, leczenia, rozrywek). Koszty niezbędne do zaspokojenia tak rozumianych potrzeb rodziny mogą zatem składać się z kosztów prowadzenia wspólnego gospodarstwa, utrzymania i wychowania dzieci oraz zaspokajania osobistych potrzeb małżonków (postanowienie Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 29 maja 2013 r., sygn. akt VI ACz 1142/13, niepublikowane).

Celem spoczywającego na małżonkach obowiązku jest zapewnienie środków materialnych umożliwiających prawidłowe funkcjonowanie rodziny jako całości oraz zaspokojenia uzasadnionych potrzeb poszczególnych jej członków przy zachowaniu równej stopy życiowej. Realizacja tegoż celu wymaga również zachowania zasady równości praw i obowiązków małżonków.

W kwestii wpływu separacji faktycznej na istnienie obowiązku alimentacyjnego zdania w piśmiennictwie są podzielone. Według części autorów rozłączenie małżonków nie znosi obowiązku ustanowionego w art. 27 kro, może jedynie wpłynąć na jego ukształtowanie i zakres, i formalnoprawna wykładnia art. 27 kro przemawia na korzyść tego zapatrywania. Także Sąd Najwyższy kilkakrotnie wypowiadał się w tym przedmiocie – jednak za przeważający należy uznać pogląd, iż separacja faktyczna małżonków nie uchyla obowiązku alimentacyjnego przewidzianego w art. 27 k. r. o. – ale może wpłynąć na jego ukształtowanie i zakres (wyrok SN z dnia 28 stycznia 1998r. w sprawie II CKN 585/97, OSP 1999/2/29). Bezspornie także ostateczna decyzja w tej kwestii wymaga indywidualnej analizy i oceny okoliczności konkretnej sprawy.

W niniejszym postępowaniu były rozpoznawane dwie sprawy na skutek wniesienia dwóch pozwów przez D. L.. Pierwsza dotyczyła roszczenia o przyczynianie się przez B. L. do zaspokajania potrzeb rodziny. Z treści pozwu wynika, że powód wnosił o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej kwoty odpowiadającej jej udziałowi w kosztach czynszowych mieszkania, w którym wcześniej wspólnie zamieszkiwali, a od marca 2020 r. mieszkał już sam powód z dziećmi, zaś pozwana stamtąd się wyprowadziła. Powód twierdził, że od momentu wyprowadzenia się B. L. płaci właścicielowi jedynie połowę opłat

mieszkaniowych, uważając, że drugą połowę powinna płacić pozwana i dlatego zaistniała zaległość z tytułu opłat czynszowych i o zapłatę tej zaległości powód wnosił. Zdaniem Sądu powództwo w tej sprawie nie zasługiwało na uwzględnienie z dwóch przyczyn. Po pierwsze w ocenie Sądu powód D. L. nie ma legitymacji do dochodzenia od pozwanej w/w kwoty, ponieważ nie jest on osobą, która wyłożyła za pozwaną przypadającą – zgodnie ze stanowiskiem powoda - na nią część opłaty czynszowej i teraz dochodzi zwrotu od niej - zapłaconej w jej zastępstwie - tej opłaty. Z ustaleń stanu faktycznego sprawy wynika, że nikt tej opłaty za pozwaną nie uiszczał. Zdaniem Sądu, zapłaty tej drugiej części mogłaby się ewentualnie domagać od pozwanej tylko jedna osoba, mianowicie właściciel wynajmowanego mieszkania, który nie otrzymał tej części opłaty. Drugą przyczyną z powodu której Sąd oddalił powództwo jest to, że odnośnie tego lokalu mieszkalnego, którego dotyczy roszczenie powoda, w dniu 24 stycznia 2020 r. zapadł wyrok eksmisyjny, w którym to Sąd nakazał opróżnienie tego mieszkania, zarówno przez powoda, pozwaną, jak i przez ich dzieci. Pozwana B. L., krótko po tym wyroku opuściła to mieszkanie, w związku z tym należy uznać, że wykonała ona dobrowolnie wyrok eksmisyjny, brak jest natomiast jakichkolwiek podstaw, aby pozwaną obciążać dalszymi kosztami zamieszkiwania w tym mieszkaniu powoda, jak i również ich wspólnych dzieci.

W przypadku drugiej sprawy, a mianowicie roszczenia powoda o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej B. L. alimentów, Sąd miał na uwadze iż toczy się przed tutejszym Sądem trzecie postępowanie, mianowicie postępowanie z powództwa dzieci stron przeciwko B. L. o zasądzenie alimentów na ich rzecz.

W związku z powyższym w niniejszej sprawie z powództwa D. L. przeciwko B. L. roszczenia i kwestie utrzymania ich dzieci, które stały się już pełnoletnie nie są w ogóle rozpoznawane, ponieważ jest to przedmiotem odrębnego postępowania i to postępowanie o alimenty z powództwa D. L. przeciwko pozwanej obejmuje jedynie ściśle związane ze stronami niniejszego postępowania potrzeby jak i możliwości zarobkowe i majątkowe. Sąd - po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, dotyczącego tego elementu - doszedł do wniosku, iż brak jest podstaw do zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda alimentów. Strony co prawda są małżeństwem, małżonkowie zaś są obowiązani do pomagania sobie w kwestiach zarówno osobistych, jak i finansowych, co wynika z wyżej powołanych przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, jednakże porównując sytuację zarówno powoda jak i pozwanej należy uznać iż ich sytuacja, jeśli chodzi o kwestie dochodowe, jak i możliwości uzyskiwania dochodów jest podobna. Uzyskują oni świadczenie z tytułu ubezpieczenia społecznego, oboje mają stwierdzoną częściową niezdolność do pracy. W związku z tym w ocenie Sądu możliwości zarobkowe stron wyczerpują się poprzez uzyskiwanie świadczenia z ubezpieczenia społecznego, które są na porównywalnym poziomie. Mają także podobne wydatki, dlatego też zdaniem Sądu brak jest podstaw do zasądzania od pozwanej B. L. na rzecz powoda D. L. kwot z tytułu alimentów. Taka sytuacja mogłaby zaistnieć, jeżeli jedna ze stron byłaby w wyraźnie lepszej sytuacji materialnej od drugiej strony i dopiero wówczas byłaby zobowiązana do wspomżenia tej drugiej strony. Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie występuje.

W konsekwencji powyższego Sąd w pkt 1 wyroku oddalił powództwo D. L. obejmujące roszczenie o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny, w pkt 2 wyroku oddalił powództwo D. L. obejmujące roszczenie o zasądzenie alimentów. O kosztach sądowych orzeczono na mocy art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 755 z późn. zm.), obciążając nimi w obu sprawach Skarb Państwa.